

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. M.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 29.6.2015, č. j. MSK 62393/2015,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22.8.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 27.2.2015, č. j. MUBR/14530-15/stl-SO-12550/2014/stl, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že žalovaný porušil jeho právo na spravedlivý proces, a to tím, že mu dosud nebylo doručeno rozhodnutí o přestupku, přestože tato povinnost vyplývala z § 20 odst. 2 správního řádu. Žalovaný doručil rozhodnutí pouze zmocněnci, přestože měl k dispozici písemnou plnou moc, kde je uvedeno: „kromě písemností určených do vlastních rukou zmocnitele“. Žalobce rovněž namítal, že bylo porušeno i jeho právo seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, jak je stanoveno v § 36 odst. 3 v návaznosti na § 93 správního řádu. Nebylo reagováno ani na jeho důkazní návrhy. Jím navržené důkazy nebyly provedeny. Rovněž namítal, že policisté nejednali nestranně jako při běžné silniční kontrole. Policisté viděli, že jede

známé vozidlo jím řízené, přičemž policisté jej znají a proto provedli kontrolu. Podjatost policie je tu dle žalobce zjevná. Dále žalobce konstatoval, že „je-li řidič negativní na alkohol, přistoupí se k provedení testu na drogy, který je vyhodnocován beze svědků a jeho výsledek je dle předloženého fotozánamu, který je pořizován dodatečně, bez účasti testovaného a přítomným svědků negativní, je postupováno tak, aby se řidič odmítl podrobit lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu“. Jestliže chce správní orgán při obvinění aplikovat ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., musí zde být splněna podmínka vyplývající z ust. § 10 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., kde je uvedeno, že při vynucování splnění právních povinností, je povinen použít slov: „Jménem zákona“. Nic takového se dle žalobce nestalo. Jelikož je to jedna ze základních povinností a jeden ze základních povinných znaků naplnění skutkové podstaty přestupku, bylo nutné zkoumat, zda tato podmínka byla splněna, což správní orgán neučinil. Dle žalobce nebyly splněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, policie jednala předpojatě, nebyly vyhodnoceny důkazy jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Žalobce navrhl, aby byly provedeny jím navržené důkazy, a to výslech spolujezdců ve vozidle M. M. a M. H., dále aby bylo doloženo, zda policisté byli odborně proškoleni k tomu, jak mají skladovat, převážet, používat a vyhodnocovat testery. Uvedl, že trvá na tom, že předložený důkaz fotozánamem testeru nemá žádnou vypovídací hodnotu a je negativní, a proto je nutné požádat odborníka z dodavatelské firmy nebo soudního znalce, aby se k takovému důkazu vyjádřil. Dále navrhl, aby byl předložen důkaz, jak bylo vyřízeno reklamační řízení vadné šarže testerů mezi policií a dodavatelskou firmou na základě spisového materiálu KRPM-84116-23/ČJ-2013-1400DP. Z takového důkazu bude patrné, kdo nese vinu za vadné šarže, nebo zda policie skladuje, převáží, nakládá a vyhodnocuje testery v rozporu s návodem na použití a v rozporu s odborným školením.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce, že žalobou napadené rozhodnutí žalobci nebylo doručeno, žalovaný konstatoval, že žalobce v řízení předložil plnou moc udělenou A. P. pro celé řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. Správní orgány tedy v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručovaly písemnosti v řízení pouze zmocněnci žalobce. Ust. § 20 odst. 2 správního řádu, na které žalobce nepřípadně odkazuje, upravuje jiný institut – tzv. zmocněnce pro doručování, kdy účastník není v řízení zastoupen, pouze k přebírání písemností zmocní jinou osobu. Kromě toho, ze samotného faktu podání žaloby a z data jejího podání je zřejmé, že žalobce se o napadeném rozhodnutí dozvěděl, a to ještě před uplynutím lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek (25.10.2015). K námitce, že v odvolacím řízení žalobci bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu, žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení žádné další podklady neopatřoval, žalobce tedy nijak krácen na právech nebyl. Žalovaný dále poznamenal, že v další části žaloby, tj. v části D body 1 až 6 žalobce doslovně opakuje námitky, které uvedl již v odvolání a s nimiž se žalovaný vypořádal a žalovaný proto zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K důkazním návrhům žalobce žalovaný uvedl, že není zřejmé a žalobce to neuvádí, jaké skutečnosti by měly být svědeckými výpověďmi spolujezdky žalobce prokázány. Poznamenal, že žalobce nezpochybňuje, že policisté ho vyzvali k lékařskému vyšetření (pouze namítá, že tuto výzvu neuvedli slovy „jménem zákona“). Skutečnost, že výzva byla učiněna, tedy není nutné dále prokazovat, neboť byla prokázána zejména výpověďmi policistů, které žalobce v tomto směru nezpochybňuje. Žalobce po celou dobu řízení mluví svými námitkami k tomu, že orientační test na návykové látky byl negativní, k čemuž však navrhované svědkyně nemohou nic říci. Pokud žalobce zpochybňuje výsledek a validitu orientačního vyšetření na návykové látky, pak žalovaný odkazem na odůvodnění správních

rozhodnutí zdůraznil, že vzhledem k fyzickým známkám ovlivnění návykovou látkou (zarudlé oči, zúžené zorničky, nervózní a podrážděné chování) za situace, kdy ovlivnění alkoholem bylo negativní dechovou zkouškou vyloučeno, byl dán důvod k tomu, aby policisté žalobce vyzvali k odbornému lékařskému vyšetření i bez předchozího provedení orientačního vyšetření. I kdyby snad později mělo vyjít najevo, že použitý tester byl z jakéhokoli důvodu vadný, jak žalobce tvrdí, pak v takovém případě by na základě výsledku takového orientačního testu bylo na místě a v době silniční kontroly jednoznačně dáno podezření z ovlivnění žalobce návykovou látkou, a byl by tedy dán oprávněný důvod k tomu, aby byl žalobce vyzván k odbornému lékařskému vyšetření. Je tedy zjevné, že výzva policistů nebyla žádným způsobem neoprávněná, svévolná či šikanózní, naopak byla založena na důvodném a opodstatněném podezření ovlivnění řidiče návykovou látkou, proto je nutno její neuposlechnutí žalobcem posoudit jako přestupek.

Krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce se na výzvu soudu učiněnou v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím ve věci samé vyslovil souhlas.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 25.10.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 25.10.2014 v 17:20 hodin řídil žalobce, jehož totožnost byla zjištěna z řidičského průkazu a občanského průkazu, motorové vozidlo Ford Fiesta, RZ X v Bruntále z parkoviště u obchodního domu Kaufland po ulici Dr. E. Beneše a Ruské, kde byl u domu č. 9 kontrolován hlídkou Policie ČR Bruntál. Při silniční kontrole se na výzvu podrobil orientačnímu testu na přítomnost návykových látek v těle, provedeného testerem DrugWipe 5S ze vzorků slin řidiče s pozitivním výsledkem na látky Amphetamines. Řidič užití Pervitinu nedoznal a na výzvu se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči. Řidič svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Další jízda s vozidlem byla zakázána. Žalobce se nevyjádřil, oznámení přestupku podepsal. Z úředního záznamu policistů prap. Bc. S. M. a pprap. M. D., Dis. ze dne 25.10.2014, o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy plyne, že u žalobce 25.10.2014 v 17:20 hodin při dopravní kontrole bylo podezření z užití jiných návykových látek, žalobce řídil osobní motorové vozidlo RZ X. Orientační vyšetření na jinou návykovou látku provedené testerem DrugWipe 5S bylo pozitivní, zjištěná návyková látka – Amphetamines. Chování žalobce bylo nervózní, zmatečné, neklidné, nálada podrážděná, orientace normální, postoj jistý, chůze jistá, oči měl zarudlé, zornice byly zúžené. Byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů. Žalobce se odmítl podrobit lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu.

Dne 26.11.2014 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání ve věci předmětného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že dne 25.10.2014 v 17:20 hodin v obci Bruntál na ulici Ruská u domu č. 9, jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford Fiesta, RZ X, při silniční kontrole přes výzvu policisty po provedeném pozitivním testu na návykové látky se odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn jinou návykovou látkou. Svým jednáním měl porušit povinnosti řidiče podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce byl

předvolán k ústnímu jednání na 17.12.2014. Byla mu dána poučení dle § 59 správního řádu, § 33, § 36 odst. 1, § 38 odst. 1 a 4 správního řádu, § 36 odst. 3 téhož zákona a § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. Součástí spisu je i výpis z evidenční karty řidiče a fotodokumentace testeru DrugWipe 5S včetně fotodokumentace na CD, tak zachycuje pozitivní výsledek testu na návykové látky Amphetaminového typu.

Podle úředního záznamu ze dne 5.12.2014 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil pan A.P. a předložil plnou moc ze dne 3.12.2014. V plné moci je jako zmocnitel označen žalobce, jako zmocněnec pan A. P. I s adresou pro doručování Staré Město u Bruntálu. V plné moci je konstatováno, že žalobce zmocňuje ve správním řízení k zastupování zmocněnce pana A. P., aby jej ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, kromě písemností určených do vlastních rukou zmocnitele, podával návrhy a žádosti, předkládal důkazy, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatňované nároky, vzdával se nároků, podávalopravné prostředky nebo námítky a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal a jejich plnění potvrzoval, účastnil se ústních jednání, provádění dokazování a všechny písemné protokoly jeho jménem podepisoval, s tím, že žádá zasílání všech sdělení o prováděných úkonech dle zákonů ve věci dopravního přestupku ze dne 25.10.2014 v 17:20 hodin v obci Bruntál. Plná moc je ze dne 3.12.2014 a obsahuje prohlášení zmocněnce, že zmocnění přijímá. Plná moc je podepsána žalobcem a zmocněncem panem A. P.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 17.12.2014 plyne, že přítomen byl zmocněnec žalobce pan A. P. Poté, co bylo zopakováno obvinění žalobce a dáno opětovně poučení kromě jiného podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce seznámil s obsahem spisové dokumentace a poté provedl podle § 53 odst. 6 správního řádu důkaz listinami, a to oznámením o přestupku, fotodokumentací testeru DrugWipe 5S, výpisem z evidenční karty řidiče, potvrzením o zadržení řidičského průkazu a rozhodnutím o zadržení řidičského průkazu. Zmocněnec poté přednesl, že tester DrugWipe 5S nevykazuje žádnou hodnotu pozitivit jakýchkoliv návykových látek. Na základě negativního testu nemohl být řidič vyzván k lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu a nemohl tak naplnit skutkovou podstatu předmětného přestupku. Zmocněnec žalobce návrhy na doplnění dokazování neměl. Správní orgán I. stupně ústní jednání odročil za účelem výslechu svědků – policistů, kteří prováděli silniční kontrolu. Další ústní jednání bylo nařízeno na 18.2.2015. Zmocněnci žalobce bylo předvolání k ústnímu jednání doručeno do vlastních rukou dne 29.1.2015, žalobci 21.1.2015.

U ústního jednání dne 18.2.2015, k němuž se žalobce nedostavil, přítomen byl jeho zmocněnec, správní orgán I. stupně opětovně zopakoval sdělení obvinění, seznámil zmocněnce žalobce s obsahem spisové dokumentace od listin na č. I. 1-18. Zmocněnec žalobce přednesl, že z předloženého důkazního materiálu jasně vyplývá, že tester byl negativní. Správní orgán poté přistoupil k výslechu svědků. Svědek policista pan M. D. jednak odkázal na úřední záznam a dále vypověděl, že po provedené dechové zkoušce, která se prováděla u všech silničních kontrol, a byla negativní, byl žalobce vyzván k provedení testu na návykové látky, a to z toho důvodu, že vykazoval známky ovlivnění. Měl zúžené zornice, zarudlé oči a na jazyku měl bílý až žlutý povlak. Výsledek testu na návykové látky byl pozitivní. Žalobce byl s výsledkem testu řádně seznámen. Následně byl vyzván k lékařskému vyšetření a byl poučen o následcích v případě odmítnutí lékařského vyšetření odebráním biologického materiálu k prokázání či vyloučení návykové látky. Svědek S. M. s ohledem na odstup času rovněž odkázal na úřední záznam s tím, že detaily si již zcela nevybavuje. Uvedl, že

v rámci silniční kontroly byla u žalobce provedena dechová zkouška, ta byla negativní. Zkouška na návykové látky byla pozitivní. Osoba žalobce byla svědkovi známa z drogového prostředí. Svědek si již nevzpomněl, zda žalobce jeví známky užití návykové látky. Žalobce byl poté vyzván k lékařskému vyšetření. Po výpovědi svědků správní orgán I. stupně opětovně provedl důkaz listinami na č. I. 1-10, tj. oznámením o přestupku, fotodokumentací testeru DrugWipe, potvrzením o zadržení řidičského průkazu, výpisem z evidenční karty řidiče, rozhodnutím o zadržení řidičského průkazu, fotodokumentací výsledku testu na CD nosiči a návodem k použití orientačních drogových testů DrugWipe. Zmocněnec následně přednesl své vyjádření, zopakoval, že z fotozáznamu testerů vyplývá, že je negativní, s tím, že nebylo zjištěno, kdy a kde policie záznam provedla a zda není zaměnitelný se skutečným testerem proveditelným na místě kontroly na ulici Ruské, že výpověď svědků jasně vypovídá o tom, že jejich cílem bylo poškodit řidiče, že policisté neprokázali, že řidič byl pod vlivem jiné návykové látky, že tester byl pozitivní. Vyslovil názor, že teprve tehdy, je-li orientační dechová zkouška pozitivní a tester jednoznačně pozitivní a zadokumentovaný, je povinen řidič podrobit se lékařskému vyšetření. Zmocněnec žalobce namítal, že žalobce se žádného přestupku nedopustil. Současně dal správnímu orgánu na zvážení, zda je třeba provést výslech svědků – spolujezdců žalobce. Žádné další důkazy zmocněnec žalobce nenavrhoval. Spis o žádné další podklady nedoplňoval. 27.2.2015 Městský úřad v Bruntále vydal rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným tím, že dne 25.10.2014 v 17:20 hodin, v obci Bruntál na ulici Ruská u domu č. 9, jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford Fiesta, RZ X, při silniční kontrole, přes výzvu policisty po provedeném pozitivním testu na návykové látky, odmítl podrobit se vyšetření ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn jinou návykovou látkou. Svým jednáním porušil povinnosti řidiče podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena sankce – pokuta ve výši 37.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, s tím, že do doby zákazu řízení se započítává doba zadržení řidičského průkazu, a to ode dne zadržení řidičského průkazu dne 25.10.2014. Současně byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku s paušální částkou a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Rozhodnutí bylo doručováno jak žalobci, který jej převzal 13.3.2015, tak jeho zmocněnci, jemuž bylo doručeno do vlastních rukou 20.3.2015.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž jsou uplatněny shodné námitky jako pod body 1 až 6 části D žaloby a žalobce navrhl i shodné důkazy jako v žalobě proti rozhodnutí žalovaného.

O odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 29.6.2015, č. j. MSK 62393/2015. Odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Ze správního spisu žalovaného plyne, že žalovaný žalobou napadené rozhodnutí doručoval toliko zmocněnci žalobce. Rozhodnutí mu bylo doručeno do vlastních rukou dne 10.7.2015.

K žalobní námitce žalobce, že žalovaný nepostupoval správně, když žalobou napadené rozhodnutí doručoval toliko zmocněnci žalobce, krajský soud uvádí, že postup žalovaného byl plně v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu – zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.

Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Správní řád v § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem (jako tomu bylo v projednávané věci) na základě plné moci, kterou lze učinit buď ve formě písemné (jako tomu bylo v dané věci), nebo může být udělena ústně do protokolu. Plná moc je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (§ 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit. Veškeré tyto náležitosti plná moc udělená dne 3.12.2014 žalobcem zmocněnci – panu A. P. měla a z jejího obsahu, jak bylo výše citováno, zcela jednoznačně plyne závěr krajského soudu o tom, že byla udělena v souladu s § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu pro celé předmětné přestupkové řízení, a proto žalovaný postupoval v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, když žalobou napadené rozhodnutí doručil výlučně zmocněnci žalobce, neboť se nejednalo o případ, kdy měl zastoupený něco v řízení osobně vykonat. Právě proto, že se jednalo o plnou moc pro celé řízení, nebyl žalovaný povinen respektovat požadavek, aby písemnosti určené do vlastních rukou zmocnitele byly doručovány přímo zmocniteli, neboť takovýto postup by byl v rozporu s citovaným ustanovením § 34 odst. 2 správního řádu. Není tak důvodná žalobní námitka žalobce, že mu dosud nebylo řádně doručeno rozhodnutí žalovaného. Odkaz žalobce na § 20 odst. 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je nepřipadný, neboť toto ustanovení upravuje volbu zmocněnce pro doručování fyzické osobě v situaci, kdy účastník ve správním řízení není zastoupen ve smyslu § 33 správního řádu. O takovou situaci se však v dané věci nejedná, neboť žalobce měl ve správním řízení obecného zmocněnce na základě plné moci udělené dle § 33 odst. 1, 2 písm. b) správního řádu pro celé řízení.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Z § 16 odst. 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami, působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah jiné návykové látky, než alkoholu, je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod vlivem návykové látky, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s užitím jiné návykové látky.

Dle názoru soudu z provedených důkazů, a to z výpovědi svědků – zasahujících policistů, fotodokumentace na CD nosiči o výsledku testu na návykové látky (na níž je zcela jednoznačně zřejmá slabá růžová linka u zkratky pro drogy Amphetamin,

Metanfetamin/Extáze) ve spojení s oznámením přestupku a úředním záznamem policistů bylo prokázáno, že u žalobce bylo důvodné podezření, že řídil motorové

vozidlo pod vlivem jiné návykové látky (drogy) a proto bylo potřeba pozitivní výsledek potvrdit provedením odborného lékařského vyšetření. S ohledem na shora uvedené není proto důvodná námitka žalobce, že výzva k lékařskému vyšetření nebyla důvodná s argumentací, že orientační drogový test nebyl pozitivní. Soud tedy uzavírá, že výzva policisty k podrobení se vyšetření byla zcela oprávněná a policisté postupovali v souladu se zákonem. Skutečnost, že výzva policisty byla učiněna v souladu s ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu k podrobení se vyšetření, zda žalobce není ovlivněn návykovou látkou, bylo prokázáno oznámením přestupku, s nímž korespondují výpovědi svědků – policistů, přičemž žalobce byl rovněž poučen o následcích odmítnutí se podrobit odběru biologického materiálu. Soud dospěl k závěru, že naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl žalobce uznán vinným, bylo ve správním řízení jednoznačně prokázáno, práva žalobce ve správním řízení nikterak zkrácena nebyla.

Přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce, že žalovaný porušil jeho práva seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaný v odvolacím řízení spis o žádné další podklady nedoplňoval.

Krajský soud uzavírá, že správní orgány řádně zjistily skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku, a nebylo proto potřeba provádět další žalobcem navržené důkazy výslechem spolujezdců M. M. a M. H., ani vyžádání odborného posouzení či znaleckého posudku za účelem posouzení fotodokumentace o provedeném testu, ani důkaz o tom, zda policisté byli odborně proškoleni k tomu, jak mají skladovat, převážet, používat a vyhodnocovat testery, ani důkaz k ničím nepodloženému tvrzení žalobce o údajné vadné šarži testerů. Soud dále zastává názor, že správní spis nevypovídá o tom, že by policisté jednali jakkoli předpojatě. Policisté neměli na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen svoji služební povinnost, při níž byli vázáni závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jímž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákonem nebo úkonem a nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policisté v této věci uvedené zásady překročili. Námitka o údajné předpojatosti policistů je proto nedůvodná.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.
O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30.11.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**